

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	กลุ่มเพื่อนกับกระบวนการแก้ปัญหาทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น
ผู้เขียน	นายพิชาญ จินาปุ๊ก
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษานอกระบบ)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	อาจารย์ ดร.อุษา ดวงสา

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง กลุ่มเพื่อนกับกระบวนการแก้ปัญหาทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาทางเพศ และกระบวนการในการแก้ปัญหาทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยเน้นกระบวนการกลุ่มเพื่อน การวิจัยนี้เก็บข้อมูลภาคสนามจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักเรียนอาชีวศึกษา ช่วงอายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 12 คน ซึ่งทั้งหมดพักอาศัยและศึกษาอยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม ข้อมูลที่ได้ถูกตรวจสอบ และวิเคราะห์โดยการเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดและนำเสนอโดยการบรรยาย ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

ปัญหาทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ปัญหาด้านร่างกาย ปัญหาด้านจิตใจ ปัญหาด้านสังคม โดยนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงมีปัญหาที่เหมือนกันในบางด้านและแตกต่างกันบางด้าน กล่าวคือ

ปัญหาที่เหมือนกันคือ ปัญหาทางเพศด้านร่างกายในประเด็นอวัยวะภายนอก เพราะทั้งนักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงต่างต้องการให้ตนเองมีเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม ต้องการให้เพื่อนยอมรับและมีคนมาชอบ ปัญหาด้านจิตใจที่เหมือนกันคือ ปัญหากังวลใจกลัวว่าจะตั้งครรภ์ เพราะกลัวว่าจะเสียอนาคต ต้องถูกพ่อแม่ดู ปัญหาทางเพศด้านสังคมที่เหมือนกันคือ ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศ ตั้งแต่การทำความรู้จัก การคบแบบแฟน การเลิกรักกับคนรัก และยังพบว่านักเรียนวัยรุ่นถูกผู้ที่มีอายุมากกว่าสร้างปัญหา เช่น ก้าว่ายความเป็นส่วนตัว ใช้อำนาจบังคับให้นักเรียนวัยรุ่นทำบางสิ่งบางอย่างตามความต้องการ

ปัญหาที่แตกต่างกัน ในปัญหาด้านร่างกาย นักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงมีความแตกต่างในประเด็นปัญหาด้านอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์ โดยชายจะมีปัญหากับอวัยวะเพศก็ต่อเมื่อไม่สามารถใช้ร่วมเพศได้ ในขณะที่หญิงจะมีปัญหากับเรื่องของระบบประจำเดือนที่ผิดปกติ ปัญหาด้านจิตใจ นักเรียนวัยรุ่นหญิงมีความกังวลใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากกว่านักเรียนชาย ปัญหาทางเพศด้านสังคมที่มีความแตกต่างกันคือ ปัญหาที่นักเรียนวัยรุ่นหญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยถูกผู้ชายใช้กำลังพยายามข่มขืน ซึ่งไม่พบปัญหาดังกล่าวในนักเรียนวัยรุ่นชาย

โดยรวมแล้ว ปัญหาทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นหญิงมีมากกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย นักเรียนวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์พบปัญหาทางเพศมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่นักเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนอาชีวศึกษามีปัญหาทางเพศไม่ต่างกัน

การแก้ปัญหาทางเพศโดยกลุ่มเพื่อน ถูกนำมาใช้ในในกลุ่มของนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงมากที่สุด เพราะเพื่อนมีค่านิยมทางเพศและการใช้ชีวิตเช่นเดียวกัน ได้พบปะกันอย่างสม่ำเสมอ มีความสนิทสนมกัน ได้พูดคุยเรื่องเพศร่วมกัน เพื่อนแสดงความเห็นใจไม่ลงโทษและพร้อมช่วยเหลือเสมอ ส่วนช่องทางอื่นๆ ได้แก่ การปรึกษาพ่อแม่ ครูอาจารย์ หรือปรึกษาหน่วยงานที่แก้ปัญหาทางเพศไม่นิยมนำมาใช้ในการแก้ปัญหา เพราะขาดความสนิทสนมไม่ไว้ใจ และกลัวถูกคุกคามถูกลงโทษ

วิธีการช่วยเหลือที่นักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงนิยมใช้ในการแก้ปัญหาให้เพื่อนคือการให้คำแนะนำและการปลอบโยน และยังพบว่ากลุ่มวัยรุ่นมีการสลับบทบาทจากผู้ขอความช่วยเหลือเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือเพื่อนใน โอกาสอื่น ซึ่งการกระทำเช่นนี้ก่อให้เกิดความสนิทสนม และสนับสนุนให้เกิดการแก้ปัญหาโดยกลุ่มเพื่อนซ้ำๆ ต่อไป

ปัจจัยที่เพื่อนนำมาใช้เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาก็กับเพื่อนประกอบด้วย ความสำคัญของปัญหา ประสบการณ์ที่เคยพบปัญหา ความรู้เรื่องเพศศึกษา ความสัมพันธ์ของผู้ที่เกิดปัญหา ช่วงระยะเวลาที่เกิดปัญหา การมีส่วนร่วมในปัญหา สถานที่พักอาศัย เพศ บทบาทของสมาชิกกลุ่ม ค่าใช้จ่ายและอิทธิพลของสื่อ การวิจัยนี้พบว่านักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงมีปัจจัยที่แตกต่างกันคือ กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายมักจะนำ ความสัมพันธ์ของผู้ประสบปัญหา กับ กลุ่มเพื่อนมาใช้เป็นปัจจัยในการแก้ปัญหาบ่อยครั้งกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิง ในขณะที่กลุ่มนักเรียนวัยรุ่นหญิงนิยมใช้ประสบการณ์ในการพบปัญหา มาแก้ปัญหาให้เพื่อนบ่อยครั้งกว่านักเรียนวัยรุ่นชาย

ส่วนปัจจัยที่นักเรียนวัยรุ่นผู้ประสบปัญหามาใช้ในการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ได้แก่ ประสบการณ์ของเพื่อนที่เคยพบปัญหา ความสัมพันธ์อันดีในกลุ่ม ช่วงเวลาที่เกิดปัญหา

ประสบการณ์ที่ตนเองเคยแก้ปัญหาสำเร็จมาแล้ว คำใช้จ่าย ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของเพื่อน ความรู้ในเรื่องเพศศึกษา ค่านิยม ความต้องการได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ประเด็นความสำคัญของปัญหา บทบาทของเพื่อนที่มาให้คำปรึกษา การเป็นเพศเดียวกัน และสถานที่พักอาศัย

ขั้นตอนที่นักเรียนวัยรุ่นหญิงและชายนำมาใช้ในการแก้ปัญหาทางเพศโดยกลุ่มเพื่อนมีสี่ขั้นตอน ประกอบด้วยขั้นตอนที่หนึ่ง การตระหนักถึงปัญหา มีสองแบบคือ รับรู้ด้วยตนเอง และรับรู้จากบุคคลอื่น ขั้นตอนที่สอง การปรึกษาผู้ที่ตนเองไว้ใจและมีความใกล้ชิดในขณะนั้น ขั้นตอนที่สาม การลงมือแก้ไขปัญหาโดยมีการแก้ปัญหาสองแบบคือ แก้ปัญหาโดยทำตามคำแนะนำและแก้ปัญหาโดยคิดวิธีการของตนเอง ขั้นตอนสี่การวางเฉยไม่แก้ไขปัญหา อย่างไรก็ตามพบว่า การแก้ปัญหาอาจจะไม่เรียงลำดับขั้นตอนทุกครั้ง แต่จะต้องเริ่มจากขั้นที่หนึ่งทุกครั้ง และพบว่า การแก้ปัญหาสามารถวกกลับขั้นตอนจากขั้นตอนที่สี่กลับมาขั้นตอนก่อนหน้าได้จนกว่าปัญหาจะหมดไป

การศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการเกิดปัญหาและการแก้ปัญหาทางเพศ ทั้งนี้เพราะช่องว่างความสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นกับผู้ใหญ่ เป็นปัญหาที่ทำให้เกิดปัญหาทางเพศ และทำให้นักเรียนวัยรุ่นไม่นำปัญหาเรื่องเพศมาปรึกษากับผู้ใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนวัยรุ่นไม่ได้รับความรู้ที่ถูกต้องจากกลุ่มเพื่อน จากผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และสื่อ ขณะเดียวกันหน่วยงานด้านแก้ปัญหาทางเพศยังให้บริการไม่ถึงกลุ่มวัยรุ่นจากการศึกษาวิจัยพบว่า สังคมไทยมีความเชื่อและค่านิยมทางเพศที่มีมาตรฐานการวัดคุณค่าทางเพศระหว่างเพศชายและหญิงที่ต่างกัน ทำให้เกิดปัญหาทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นมากยิ่งขึ้น

The different physical problems concerned the sex organs. The male students had difficulties in sexual intercourses, while females' problems were about abnormal menstruation. Regarding psychological problems, female students worried about having pre-marital sexual relationships much more than the male students did. The difference in social problems was that female students were sometimes sexually assaulted by males, which did not happen to the male students.

Overall, sex problems occurred much more among female students than among males, and much more among the teenage students who had sexual relationships than those who were not sexually active. However, there was no difference in sex problems among the vocational students and the students in secondary education.

Sex problem solving by peer groups was used most among both female and male teenage students, because peers shared similar sexual values and lifestyles. They met each other regularly, had close relationships, and often talked about sex together. Peers would never condemn one another but would always be ready to help. However, they were not fond of using other channels to solve problems, such as seeking advises from their parents, teachers, or relevant agencies, because of lack of closeness, mistrust, and fear of reprimand and punishment.

The methods used by most male and female teenage students to solve sex problems for their peers were giving advices and comforting. Those who used to get helps from peers might convert their roles to give assistance on other occasions. This behavior helped create closer bonds among them and promote even more use of peer groups in problem solving afterwards.

The factors that peers used to help solve problems for other friends were the importance of the problems, experiences, knowledge about sex education, their relationships, timing of the problems, involvement in the problem, accommodation, sex, peer group's roles, expenses, and media influences. This research found that the male students used their relationships with peers as a key factor in problem-solving more than females, while the female students used their own experience of solving similar problems as a key factor in problem solving more than the males did. As for factors used by the teenage students who

Thesis Title Peer Groups and Process of Sex Problem Solving of
Teenage Students

Author Mr. Pichan Jinapook

Degree Master of Education (Nonformal Education)

Thesis Advisor Lect. Dr. Usa Duongsaa

ABSTRACT

The objective of this thesis, namely, Peer Groups and Process of Sex Problem Solving among Teenage Students, was to study sex problems of teenage students in Muang Chiang Mai district and the process they used for sex problem solving, with a focus on the use of peer groups. The researcher collected field data from 12 secondary and vocational students, aged between 15-19 years, who lived and studied in Muang Chiang Mai district. The data collection methods consisted of focus group discussions, in-depth interviews, participant observations and non-participant observations. The collected data were investigated and analysed in connection with the conceptual framework and presented descriptively. The research results were as follows.

Sex problems of the teenage students in Muang Chiang Mai consisted of 3 aspects. Those were physical, psychological and social problems. The male and female teenage students shared similar problems in some aspects and different in other aspects. The similar physical problems were related to the external organs which both sexes wanted to be attractive to the opposite sex, to gain acceptance from peers, and to win affection from others. The similar psychological problem was the worry of pregnancy that would destroy their future and hurt their parents. The similar social problems were making friends with the opposite sex, falling in and out of love, and intrusion made by senior persons.

were facing problems themselves, these included peer experiences, good relationships in the group, timing, their own successful problem-solving experiences, expense, their friends' sexual relationships, knowledge about sex education, values, needs for peer acceptance, importance of the problem, being of the same sex, and accommodation.

There were 4 steps used in problem solving by both male and female teenage students. Firstly, they became aware of the problem, either by themselves or alerted by other persons. Secondly, they consulted the persons they trusted and were close to at the time. Thirdly, they worked to solve the problem, either in line with what they were advised or just using their own methods. Fourthly, they did nothing to solve the problem. However, their problem solving process did not always follow the steps in sequential order. Although it always started at the first step, problem solving could advance to later steps but could then back-track to previous steps and repeat the process until the problem could be solved completely.

This study found that peer groups had a high degree of influence on both creating sex problems and solving them. This was because of the generation gap between teenage students and adults, that caused sex problems and which prevented the young from consulting the adults on sex problems. It was also found that teenage students did not receive correct knowledge about sex from their peers, parents, teachers and the media they consumed. At the same time, the agencies responsible for providing sex problem counseling did not reach out to the teenagers. Besides, Thai society had a double standard on beliefs and values towards sex for males and females, causing even more sex problems among the teenagers.